

मद्वितार्थमेवैनंहनिष्यामिनतवोपकारायेत्याह यस्येतिद्वाभ्याम् हेसाध्वि सर्वाःयाःकाश्चिदपीत्यर्थः असाधुभिः त्रस्यंतेपीड्यंतइत्यर्थः भगो भाग्यम् गतिः परलोकः ॥ १० ॥ ११ ॥ पुनरपिशोचंतं वृषं प्रत्याह कः अदृश्वत् चिच्छेद त्वादृशाः त्वद्विधाः दुःखिताः ॥ १२ ॥ वोभद्रमस्तु आत्मनस्तवपादच्छेदेनवैरूप्यं कृतवन्तम् कीर्तिदूषयतीति तथा तमाख्याहि ननु तदाख्यानेकतेकथं भद्रं स्यादित्यत आह यस्मादनागसिजने यः अघं दुःखं यं जन्कुर्वन् भवति अस्य एवं भूतस्य मत्तः सकाशात् सर्वत्रापि भयं भवति ततः साधूनां भद्रं भवेदेवेति ॥ १३ ॥ एतस्य दंडे अहमसमर्थ इति माशं कीरित्याह अनागः स्थिति आगस्कृत् अपराधकर्त्ता तस्यामर्त्यस्य देवस्यापि भुजमाहर्त्तास्मि आहरिष्यामि सांगदमित्यनेन मूलत उत्पात्या हरिष्या

यस्य राष्ट्रे प्रजाः सर्वास्त्रस्यंते साध्यसाधुभिः ॥ तस्य मत्तस्य नश्यंति कीर्तिरायुर्भगोगतिः ॥ १० ॥ एष राज्ञां परो धर्मो त्याक्तानामार्त्तिनिग्रहः ॥ अतएनं वधिष्यामि भूतद्रुहमसत्तमम् ॥ ११ ॥ कोऽदृश्वत्तवपादां स्त्रीन्सौरभेयच तुष्पद ॥ माभूवंस्त्वादृशाराष्ट्रे राज्ञां कृष्णानुवर्त्तिनाम् ॥ १२ ॥ आख्याहि वृषभद्रं वः साधूनामकृतागसाम् ॥ आत्मवैरूप्यकर्त्तारं पार्थानां कीर्तिदूषणं ॥ जनेऽनागस्य घंयुं जन्सर्वतोऽस्य च मद्भयम् ॥ १३ ॥ अनागः स्विह भूनेषु य आगस्कृन्निरंकुशः ॥ आहर्त्तास्मि भुजं साक्षादमर्त्यस्यापि सांगदम् ॥ १४ ॥ राज्ञो हि परमो धर्मः स्वधर्म स्थानुपालनम् ॥ शासतोऽन्यान्यथाशास्त्रमनापद्युत्पथानिह ॥ १५ ॥ धर्म उवाच एतद्वः पांडवेयानां युक्त मार्त्ताभयं वचः ॥ येषां गुणगणैः कृष्णो दौत्यादौ भगवान्कृतः ॥ १६ ॥ न वयं क्लेशबीजानियतः स्युः पुरुषर्षभ ॥ पुरुषं तं विजानीमो वाक्यभेदविमोहिताः ॥ १७ ॥ केचिद्विकल्पवसना आदुरात्मानमात्मनः ॥ दैवमन्येऽपरेक र्मस्वभावमपरे प्रभुम् ॥ १८ ॥

मीतिदर्शितम् ॥ १४ ॥ नन्वेकस्य निग्रहेणान्यस्यानुग्रहेतव किं प्रयोजनं तत्राह राज्ञो हीति अन्या न् अथर्मिष्ठान् शासतः दंडयतः ॥ १५ ॥ आर्त्तानामभयं यस्मात्तद्वचोवोयुष्माकं युक्तमुचितमेव ॥ १६ ॥ वयं तु यतः पुरुषात्पाणिनां क्लेशहेतवो भवेयुः तं पुरुषं न विजानीमः यतः वादिनां वाक्यभेदैर्विमोहिताः ॥ १७ ॥ वाक्यभेदानेवाह विकल्पं भेदं वसंते आच्छादयंति ये योगिनः ते आत्मानमेवात्मनः प्रभुं सुखदुःखप्रदमाहुः तदुक्तम् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मन इति यद्वा विकल्पैः कुतर्कैः प्रावृताः नास्तिकाः एवं हिते वदंति न तावद्देवतादी नां प्रभुत्वं कर्माधीनत्वात् न च कर्मणः स्वाधीनत्वात् अतः स्वयमेव प्रभुर्न चान्यः कश्चिदिति अन्ये दैवज्ञाः दैवं ग्रहादिरूपां देवताम् परेतुमीमांसकाः कर्म अपरे लोकायतिकाः स्वभावम् ॥ १८ ॥